

AGULLA DE LA GRIP

Atxís!! (V+/Ae 100m)

Primera:
F.Álvarez, R.Brescó i A.Gómez (desembre de 1979)

Material:
8 cintes exprés, semàfor d'aliens, Camalot #1,
#2 i #3, tricams i un estrep.

Preciosa via, poc equipada i amb una línia esplèndida, que demana ser escalada a crits. Tot i la seva aparent candidesa haurem de donar la talla, cercant el pas, intuït per on es van enfil·lar aquells que van passar abans i assaborint per això mateix l'essència de l'escalada més autèntica.

- Via: Atxís!!
- Zona: Montserrat – Frares Encantats
- Dificultat: V+/Ae (MD)
- Dificultat obligada: V+/Ae
- Llargària: 100 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Via pràcticament des-equipada. 2 claus i dos burins de progressió. reunions muntades.
- Material: Semàfor d'aliens, Camalots #1, #2 i #3, tricamps, una boga i un estrep.
- Orientació: Sud-est i sud-oest
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de Can Masana en dirigim al refugi Vicenç Barbé. Un cop al refugi prenem la Canal Ampla direcció al Portell Estret. Abans d'arribar a la [Sensenom](#) trobarem un cartell que indica "Miranda de l'Alba". Prenem aquest corriol, que passa pel peu de la Caputxa primer, la Mamelluda i continua cap a l'est passant per davant del Morro Pla. En aquest punt prenem un corriol poc marcat que baixa vers l'est entre l'Escut i l'Agulla de la Grip. Seguim per la base de l'Agulla de la Grip fins trobar el peu de via.

L1(IV)

La via s'inicia a la base de l'evident fissura que creua diagonalment el vessant est de l'agulla. Ens elevem uns metres fins un relleix amb una alzina. A partir d'aquest punt seguim escalant la fissura diagonal, sortint cap a la placa quan l'escalada ens ho demani. A mitja tirada hi ha un esbarzer que complica una mica la progressió. Els darrers metres flanquegem cap a l'esquerra per la placa anant a trobar el millor pas per guanyar la reunió; durant tota la tirada podem anar-nos protegint a la fissura, tot i que en algun punt cal una mica de traça. La roca en aquest llarg és en alguns punts llastrosa fet que ens obliga a parar més atenció. 40 metres, tirada neta.

L2(IV+)

Sortim de la reunió cap a l'esquerra i amb passos força estètics i presa franca superem un tram vertical fins atènyer de nou la fissura. En aquest punt l'escalada esdevé més fàcil. Resseguim la fissura i trobarem un clau poc abans d'una savina que ens barra el pas i ens obliga a sortir cap a la placa. Ens situem sobre un gran còdol i rapidament guanyem un replà on muntem la còmoda segona reunió. En aquest llarg l'auto-protecció és més franca. 25 metres, un clau.

L3(V+/Ae)

Sortim de la reunió cap a l'esquerra cercant la part de la paret que no està balmada. Ens elevem uns metres molt verticals que ràpidament afluixen i creuem cap a la dreta per terreny amable. Podrem encintar un pitó, just a l'inici d'una fissura que marxa cap al vessant oest. Resseguim la fissura, on hi podem emplaçar algun bon micro i just en el canvi de vessant veurem una burinada que remunta. Fem un parell de passos d'estrep amb molt carinyu (sobretot al primer burí, amb la plaqueta mooolt tocada) i sortim sense més complicacions per una placa inclinada que es rendeix al cim de

l'agulla. La reunió la muntem a una petita savina. 35 metres, un pitó i 2 burins.

Descens:

Fem un ràpel curt d'un sol espit amb anella pel vessant oest.

El que més m'ha agradat:

- Escalada super-lògica d'una gran elegància.
- Tercer llarg intens.
- Raconada molt tranquil·la amb unes vistes al cim exclusives.

El que no m'ha agradat tant:

- No mola gaire el ràpel, d'un sol punt i rovell agraït...
- La primera xapa de l'artifo està al dente.